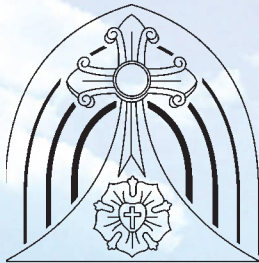

HITTEL • NYITOTTAN • KÖZÖSSÉGBEN

KÖRLEVÉL

Budapest–Fasori Evangélikus Egyházközség

2016. június

Lelkészi Hivatal: 1071 Budapest, Damjanich 28/B. • Tel/fax:(+36 1) 3222 806
fasor@lutheran.hu • fasor.lutheran.hu • facebook.com/bpfasor

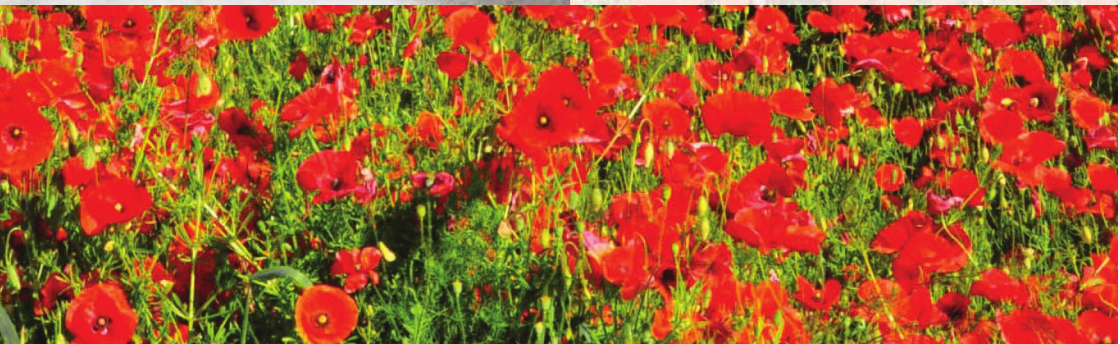
Túrmezei Erzsébet AZ Ő ÚTJA (részlet)

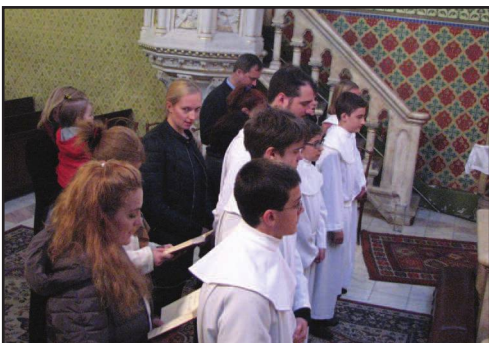
...

Mért volt a názáreti Jézus útja más?
Koronásan királyi hatalommal,
erővel, fénnel kellett volna hozzánk
leszállnia és hódolt volna minden.
Így nem lehet a földet megigézni.
Kik azok, akik így eléborulnak?
A fáradt, roskadt, a békétlen, bágyadt
emberek, kiket kifosztott az élet.
Az elesettejnek a világnak.

...

Felül, felül a zajgó tömeg árján
legyőzhetetlen birodalom épül.
Meváltott lelkek boldog birodalma
Gazdagszik, nő Krisztus szegénységébül.
És nincs a bűnnek és nincs a világnak,
s nincs a pokolnak ereje felette!
Mert Ő önmagát megüresítette.

KONFIRMÁCIÓ

2016. május 15. Pünkösd

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józan-ság lelkét.” 2Tim 1,7

Hürkecz Szabina: *Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott. (Róm 8,28)*

Körtési András: *Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. (Róm 8,14)*

Németh Ádám: *Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem. (Jn 10,14)*

Orosz Marcell: *Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! (Zsolt 103,2)*

Treszler Donát: *Éreztétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül. (Zsolt 34,9)*

Velinsky Gréta: *Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben... Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is. (Mt 6,20-21)*

Fotó: Velinsky Tamás

Búcsú

A Soproni Evangélikus Egyházközség 2016. július 1-jétől meghívta Pelikán Andrást, a fasori gyülekezet másodlelkészét parókus lelkészének.

Az alábbi személyes sorokban most ő búcsúzik.

2008 augusztusában érkeztem a fasori gyülekezetbe, így csaknem nyolc évet tartott itteni szolgálatom. Pontosabban még tart, így nehéz is visszatekinteni és összegezni. Nem is tűnik hosszú időnek, nehéz is átfogó képet alkotnom akár a magam számára is. Mi minden történt ezalatt az idő alatt?

Akkoriban újult meg gyülekezeti központunk, így az első évben a lelkési hivatal több helyiségben, kicsit szétterjedve működött a Damjanich utcai épületben. A gyülekezetet mégsem ebben a szétterjedettségben ismertem meg, egyes csoportjai hamar bemutatkoztak nekem és próbáltam egységben látni mindezt. Húsvét előttre elkészült a felújítás, egy világos, rendezett, szép teremben kezdődött meg kiállítások hosszú sora. Festmények, fényképek, egyéb alkotások vettek körül minket mindig, amikor valamilyen alkalomra összegyülekeztünk ott. Emlékszem az első kiállításra, *Körtési Andris* festményeire, és a megnyitón zongorázó *Lakatos Tomira*. Mára mindketten a fasori gimnázium végzős évfolyamainak tagjai lettek, és mindabban, amit akkor megmutattak, tovább érlelődtek, fejlődtek.

Érlelődés és fejlődés. A nyolc éve még épp csak beszélni tudó kicsik mára már a nyolc osztályos gimnáziumokban kö-

zépiskolásokká lettek. Az első, általam itt végzett esküvői szolgálatok szereplőinek nagy családjai lehetnek. Karrierük indultak el és értek be ezidő alatt. Gyülekezeti csoportok alakultak, vagy búcsúztak el. Formálódott a gyülekezet.

Sokan kerestek meg gondjaikkal engem is, mesélték el életük nehéz pillanatait. Álltam szeretett testvérek búcsúztatásán, akiknek helye talán azóta is üres a templomunkban. Sokan már csak emlékeinkben, fényképeken őrzik helyüket a gyülekezet fontos alkalmain. Sokan pedig ez idő alatt érkeztek és lettek közösségünk aktív tagjai.

Gyülekezeti kirándulások, koncertsorozatok, ünnepi és hétköznapi istentiszteletek jutnak eszembe. Amikor olyan meleg volt egy nyári vasárnapon, hogy *Edit* néniéknek a szószerkekre és az oltárhoz is több pohár vizet kellett készíteni, vagy amikor egy áramszünet miatt a félig sötét templomban orgonakíséret nélkül énekeltek végig az énekeket. Emlékezetes és szép alkalmak voltak ezek is.

Ahogy a keszöhidegkúti nyári táborok is felejthetetlenek voltak. Az ottani gyülekezettel sokáig épülő kapcsolatban egy idő után már év közben is voltak találkozások. Még a reformációi emlékfutásra is eljöttek egyszer egy csoporttal,

és együtt néztük meg Budapest nevezetességeit (a gyerekek számára a legizgalmasabb a metrózás volt). És újabban Csákvárra mentünk táborba, a hangulat mit sem változott, vidám és tartalmas időt töltöttünk ott is.

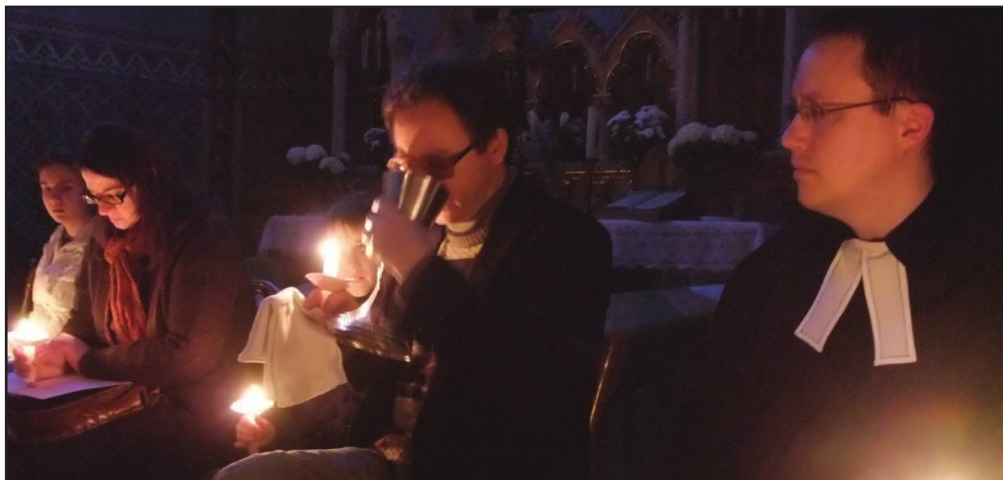
Változott közben a munkatársak sora is, ahogy változtak a gyülekezet arcai is. Nem változott azonban az, hogy a fasori gyülekezetben a Krisztusban való hitben elkötelezett és Isten kegyelmét naponként átélő közösség formálódott mindvégig. Bibliaórák és gyermekfoglalkozások, jazz-istentiszteletek és konfirmációi vizsgák, jegyesoktatási vagy temetést előkészítő személyes beszélgetések, presbiteri ülések és hittanórák, mindezek és még sok-sok más alkalom is mind ebben erősített meg engem.

Hogy van-e bennem mégis hiányérzet? Nagyon sok van. Annyi mindent lehetne még együtt átélnünk, kitalálnunk, megértenünk. Úgy érzem, sok minden még csak most kezd kibontakozni, sok folyamatnak a közepén állunk. Megnyugtató és örömteli azt megélnem, hogy mindezek ugyanígy folytatódnak majd ezután is.

Engem pedig a szolgálatom Ura most másfelé hív tovább. Egyfelől nehéz szívvel, másfelől viszont hálával és kíváncsisággal indulok tovább.

Köszönöm a fasori gyülekezetnek az elmúlt közel nyolc évet. Köszönöm Aradi György lelkész úr támogatását, ötleteit, szolgálatát. Köszönöm azt a felsorolhatatlan (talán felidézhetetlenül is sok) megerősítést, bátorítást, támogatást, amit ezen évek alatt kaptam. Köszönöm az élményeket, amelyekből sokat merítettem, köszönöm a bizalmat és szeretetet, nyitottságot, amivel hozzám léptek sokszor. És köszönöm a gyülekezet elnézését is, amit hibáim fölött tanúsított, köszönöm a türelmét, amelyet tanulásomhoz adott. Kérem a gyülekezetet, hogy ezután is maradjon meg a hitben, a reménységben és a szeretetben! Bátorítok mindenkit, merjen odalépni a többiekhez, kérdéssel vagy bánattal, vagy meghallgatást engedő csenddel. És fogadják olyan szeretettel az utánam következő lelkészeket is, ahogyan engem fogadtak 2008 augusztusában. Isten áldja a Fasori Gyülekezetet!

Pelikán András

„...a Szentlélek szólásra indította őket.” (ApCsel 2,4b)

A tanítványok külön ajándéka volt, hogy Jézus fizikai közelében lehettek, saját szemükkel láthatták tetteit, saját fülükkel hallhatták szavát. Különös, de talán emberileg mégis érthető, hogy ennek ellenére sokszor tanácstalanok, máskor éppen hitetlenek voltak. Ha szívesen is cserélnék néha velük, hogy mi is testközelből élhessük át Jézus csodáit, lehet, hogy be kell lássuk, mi is hasonló sorsra jutnánk.

Hiába Jézus sok biztatása, hiába feltámadása utáni erőt adó megjelenései, a tanítványok a Szentlélek pünkösdi kiadásáig mégis félelemben és bizonytalanságban éltek. Félelmükben az ajtót is magukra zárták, és gondolataikban is bezárkóztak, szólni sem mertek a jézusi élményeikről. Pünkösdkor azonban minden megváltozott.

Az erőtlen és magukba zuhant emberek erővel teltek meg és már semmi nyomát nem lehetett érezni korábbi csüggedtségüknek. Az addig titokban csak egymás között elmesélt emlékeket, történeteket hitvallásként hirdették sokak füle hallatára. A Szentlélek szólásra indította őket. Tanúságtételüknek pedig sokan lettek hiteltel hordozói. Így született az Egyház.

Nagyon is hétköznapi, a biztosban is elbizonytalanodó emberek alkották, és az Egyház mégis épült, gyarapodott, növekedett, újabb és újabb generációkat vezetett közel Isten kegyelméhez. Mert ahogy nem maguktól szóltak a tanítványok, hanem a Szentlélek által, úgy nem maguktól, hanem Isten akaratából és erejével szóltak később is a tanítók, bizonyágtevők, és szólhatunk most mi is.

Mert minket is, személy szerint, külön-külön valamennyiünket Lelkének erejével tölt meg, és hív arra, szóljunk Jézusról, szóljunk a kegyelemről.

Nincs mitől féljünk, Ő megtart minket. Amire elhív, arra erőt is ad. Még a magunkba vetett bizalmunk fogyásától sem kell tartanunk, mert a Szentlélek indít szólásra, és ő teszi élővé szavainkat. Élővé és hatóvá, mások számára bizonyággá, pünkösdi evangéliummá.

Úgy legyen! Ámen.

BUDAPEST-FASORI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LELKÉSZI HIVATALA

1071 Budapest, Damjanich u. 28/B. fsz. 1.

HIVATALI ÓRÁK

hétfőtől péntekig 9-13 óráig

TELEFONSZÁMAINK

Aradi György lelkész: +36-20-824-5371

Pelikán András másodlelkész: +36-20-824-8726

Lakatos Tamásné (Matild) hivatalvezető:
+36-20-770-3700

Aradiné Durst Mónika hitoktató:
+36-20-824-5355

Magyarkuti Gyuláné Tóth Katalin hitoktató
+36-20/824-7677

Simon Attila hitoktató: +36-20/824-3468

Gálos Miklós kántor: +36-20/770-3533

Jónás Zoltánné (Edit néni) egyházi:
+36-20/770-3702

Kövér Erzsébet egyházi
+36-70/300-9736

BUDAPEST-FASORI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

Számlaszáma:

OTP 11705008-22506573

Köszönjük támogatását!

Trostbergi testvérgyülekezetünkénél jártunk 2016. május 4-8.

Trostbergi visszhang I.

Trostbergi (Bajorország) testvérgyülekezetünk, a Christuskirche közössége, 2016. május 4-8-ig tartó napokra hívta meg gyülekezetünk küldöttségét. A találkozásra 12 fős delegációval készültünk, melyhez az aktív szolgálatot végzők mellett a kapcsolat kiépülésében szerepet játszó alapítók is csatlakoztak.

Küldöttségünk tagjai: *Szirmai Zoltán* volt lelkészünk és felesége *Mati*, *Aradi György* lelkész és felesége *Móni*, *Dr. Hullán Lehel* és felesége *Piroska*, *Dévai György* másodfelügyelő, *Hámor Endre* presbiter/gimnáziumi igazgató-helyettes, *Simon Attila* hitoktató-lelkész, *Egeres Ágnes* korábbi kulturális asszisztens, *Apagyiné Gáspár Jolán* és *Csaba Erika* gyülekezeti tagok. Köszönjük a Fasori Gimnázium támogatását, akik kisbusszal segítették a kiutazást. A program előkészítésében a lelkészek és gyülekezetvezetők mellett a kapcsolatépítés egyik legaktívabb tagja *Florian Schott* presbiter-sekrestyés vett részt.

Bár utunkon odafelé még heves esőzés kísért bennünket, Trostbergbe való megérkezésünkönkor már kellemes tavaszi napsütés és a Christuskirche evangélikus gyülekezetének vezetői *Wolfram Hoffmann* és *Josef Höglauer* lelkészek, valamint gyülekezeti tagok kedves csoportja fogadott. Mindannyiunknak jól esett, hogy a számunkra előkészített finom falatok és egy jó sör mellett ismerkedésre, kötetlen beszélgetésre is alkalmunk

nyílt. Ezt követően napunkat közös Taizé-áhitattal zártuk.

Otlétünk másnapján, Mennybemenetel ünnepén családi istentiszteleten vehettünk részt. (Ez a nap Németországban egyúttal az Apák napja is.) Ezután vidám hangulatú, hagyományos bajor (magyar ízlelőbimbóknak némiképp szokatlan) fehérkolbász-kostolóval gazdagított szeretetvendégség várt ránk. Délután házigazdáink kíséretében megtekintettük Feichten (an der Alz) díszes barokk-rokoko stílusban épült templomát, melynek orgonáját Josef Höglauer másodlelkész és a kórusvezető *Rebeka* is megszólal-

tatta. Délről az Alpok hóföfde hegycsúcsai által határolt vidéken tett frissítő séta végén kiadós vacsora várt a purkeringi vendégfogadóban.

Péntek délelőtti szabadidőnket Seonba tett rövid kirándulásra használtuk fel, ahol műemlékek (pl. a 994-ben alapított bencés apátság) és a háborítatlan természet nyugalma fogadott minket. A Salzburger Hofban elköltött laktató ebédet követően házigazdáink társaságában bejártuk a trostbergi Várostarténeti Múzeumot, ahol (német) alapossággal ismerkedhettünk meg a város múltjával és jelenével. Brendtnek, egy kedves ismerősünknek köszönhetően pedig küldöttségünk néhány tagjának sörkóstolóra is alkalmá nyílt. Késő délután közösen Baumburgba látogattunk, ahol lelkes idegenvezetőnk segítségével betekintést nyerhettünk az impozáns Ágoston-rendi Szent Margit kolostor-templom megannyi díszes részletébe. Napunkat

ismét minden igényt kielégítő vacsorával koronáztuk meg a baumburgi sörözőben.

Szombaton a környék egyik lenyűgöző természeti csodájához, a Chiemsee-tó („a Bajor-tenger”) mesés világához kalauzoltak vendéglátóink. Itt, rövid hajóutat követően kiszálltunk Herreninsel („Urak szigete”) szigetén, ahol megtekintettük II. Lajos bajor király versailles-i mintára épített impozáns kastélyát, amelyben 1948-ban aláírták az NSZK alkotmányát. Ezt követően a fraueninsel-i („Asszonyok szigete”) Linde („Hárs”) étteremben fogyasztottuk el ismét tartalmas ebédünket, majd a szigeten tett rövid séta után visszautaztunk Trostbergbe. Búcsúesténkre házigazdáink az Alzviertler-i népviseleti csoport közreműködésével hagyományos bajor néptáncbemutatót szerveztek, fasori küldöttségünk pedig a 110 éves jubileumi évet bemutató és a magyarországi evangélikus hitoktatásról szóló beszámolókkal készült.

Utolsó trostbergi napunkon, vasárnap közös istentiszteleten vettünk részt, melyen Aradi György lelkészünk szolgált igehirdetéssel. Az ezt követő szeretetvendégségen a két gyülekezet vezetői átadták egymásnak az ajándékokat, s végül Wolfram Hoffmann lelkész kedves búcsúszavaival indultunk útnak.

Bízunk benne, hogy trostbergi testvérgyülekezetünkönél tett idei látogatásunk is hozzájárult a kapcsolat tartalmának továbbbi elmélyítéséhez, valamint ahhoz, hogy a jövőben mind szorosabb és eredményesebb együttműködés bontakozhasson ki a két gyülekezet között.

Egeres Ágnes

Trostbergi visszhang II.

PÁRHUZAMOK

Az indulás előtti utolsó pillanatokban derült ki, sokszínűbb kevésbé lehetne ez a társaság. A második X-től a nyolcadikig három nemzedék távolság mutatkozott a legfiatalabbak és a legidősebbek között.

A közös út és a megtett kilométerek centiről centire fedték fel a valóságot, a közös pontokkal, érdeklődéssel, kalandokkal, beszélgetésekkel. Az egymás társaságában való feloldódást már a megérkezés pillanatától segítette testvérgyülekezetünk, akik a szükségesnél jóval bőkezűbben gondoskodtak arról, hogy a közös asztalnál és a teizé-i dallamok között egymásra hangolódhassunk.

TÁVLATOK

A város talán fele akkora lehet, mint a hetedik kerület. Látnivalóit múzeumostul és vendéglátóhelyestül egy nap alatt meg lehet tekinteni, amibe belefér bőven egy újabb másfélórás ebéd. De mégsem vagyunk szűken. Amerre a szem ellát, dél felől óriási hófödte csúcsok ölelnek körül. Betérve a szomszéd község elképzelhetetlenül értékes és gyönyörű templomába, hallgatni a háromszáz éves orgona hangát – megnyitja a lelket, a látóhatárt és a fantáziát.

NEM VAGY SZIGET

A csodálatos tavaszi idő újra keblünkre ölelt. A hegyek ölében ringó tavak melletti falvak egyike Seeon. A kis szigeten elvarázsolt szépségű kolostor áll, kerengőjén lépdelve érezni az évszázados áhítatot, amely hatalmába kerít.

A falak, az épületek, az épített és teremtet világ szépségei egymáshoz is közelebb csalogattak minket, lebontva mindazokat a falakat amelyeket az év szürke zónáiban magunk köré építettünk.

Közös szavakat találunk: eutrofizáció, nagylátószög, emlékezés, színház, lélek – melyek a közös vacsorán, vagy egy rövid sörtúrán közös szárnyakat adnak.

EGY HAJÓN

Talán a legtávolabbi út. Egy távoli városba, egy korai nyárba, egy letűnt korba. Ludwig király versailles-i lázálma, a pompás díszkutatkkal, soha nem használt aranyozott trónus-ággal görcsösen kapaszkodik a letűnt eszmékhez – emlékeztetve minket is az el nem felejtett álmainkra, a soha nem felejtetőre. Nem tudom a kijózanodást segíti, vagy gátolja az újabb fejedelmi ebéd. A gyülekezet épületegyüttesébe betérve a közös hajó újabb fedélzetét ismerhetjük meg: a laza bajor táncbemutató és a gyülekezet éle-

téről szóló prezentáció az előzetes aggodalmak ellenére bőven megférnek egymással, és helyére teszik a hangsúlyokat. Ami mégsem oldódott fel a délután alatt (németek és olaszok, Észak- és Dél-Bajorország, polírozás vagy sikálás, neves művészek, vagy művésznevek) azt az éjszakába nyúló támogató együttlét biztosan elmosta.

HÁLAADÁS

Mivel is érhetne véget egy kirándulás és egy élménybeszámoló, mint hálaadással. Mindezt megtehattük a közös istentiszteleten, német és magyar prédikációval és

énekléssel, és az úrvacsorai asztalközösségben. Az indulás előtt utolsó percek mindig a legmeghatottabbak. Az együtt töltött idő értékévé, kincsévé válik ilyenkor, amelyből minél többet szeretnénk hazavinni.

A búcsú szavai, az ajándékok szépen lassan mind megérkeznek a címzettekhez.

A trostbergi testvérkapcsolat ereibe újra friss vér áramlott. Köszönjük testvérgyülekezetünknek, a vendéglátóknak, a sofőröknek, és leginkább az ajándékozó természetű Szentléleknek, így pünkösöd után.

Simon Attila

Prédikáció EXAUDI vasárnapján - Trostberg Efezus 3,14-21

„Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön: adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok. Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.”

Keresztény Gyülekezet, Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Mennybemenetel ünnepét követően vagyunk együtt a Christuskirche közösségében. Helyi gyülekezeti tagok és Budapestről érkezett Fasori evangélikusok, ünnepben és imádságban. Pünkösdi Lélekért kiáltva és annak reményében, hogy az apostoli tanításban Isten magasztalásában együtt is megerősödhetünk.

Köszönjük a meghívást a trostbergi testvéreknek, a közösség élményét és a közös istentisztelet lehetőségét.

Ma úgy lehetünk együtt záró napunkon, hogy bajorországi és magyarországi keresztények együtt valljuk Pál apostollal: *„térdet hajtunk az Atya előtt, akiről nevét kapja minden nemzetség”*.

Mindannyian, akik a barátságos találkozó során is rátalálunk a közös ima és

a közös tanulás helyzetére. És minden megélt különbség ellenére is kitartunk amellett, ami összeköt bennünket. Keresve azt, aki miatt ugyanaz a nevünk... Nos, ez a közös nevező a Szentháromság, a közös válasz pedig – megannyi kérdés közben is – a Szentháromság dicsérete.

Igen, innen indulunk – térdre hullva az Isten nagysága és gazdagsága előtt. A térdelő helyzetben imádkozó Pál valami olyat oszt meg ma velünk hite és bizonyágtétele legjavából, amit így is emlegetnek: Pál apostol „Miatyánkja”.

A Jézustól tanult imádság páli lenyomata: Szárnyaló himnikus sorok, magával ragadó távlatok az élő Isten minden ismeretét meghaladó szeretetéről, a Szentháromság megelevenítő valóságáról. Róla, aki gazdagon ad az övéből – mert Atyánk; aki Krisztus által vesz szállást a szívekben – hogy mi is fiak és leányok életét élhessük; aki Lelke által erősíti meg a belső emberünket, hitben nyert életünket az egyház, azaz a szentek közösségében. A húsvétot követő hetekben is átélve a szeretetben való növekedés csodáját!

Együtt – minden népből és nemzetből. Ahol mindenféle népből (πατριὰ) úgy találkoznak emberek, hogy együtt dicsérik Istent, ott a mennyországi otthon jó levegője árad. És amikor ennek a Szentháromság Istennek a szeretetéből merítünk, akkor a lelkünk mélyén megcsendül a taizei ének: Dicsérje minden nemzet, dicsérje az Urat – Laudate omnes gentes Laudate Dominum.

Együtt nemzedékeken át (γενεὰς). Mindenkinék, háttérre való tekintet nélkül és minden korban lehetősége van csatlakozni ehhez az apostoli magasztaló énekhez.

Számomra ebből a gazdag tartalmú himnikus szakaszból kiemelkedik két kifejezés, ami a belső ember növekedését, erősödését segíti az Isten mindent átfogó dimenziói között: Ismeret (γνώσις) és szeretet (ἀγάπη). Pál apostol azért foglalkozik a belső emberrel, mert tudja jól, tapasztalatból is, hogy külső szorongatás idején is az a tét, hogy valahogy meg tud-e erősödni a belső emberünk... Hogy a tanultak és a tapasztalataink között meg tud-e jelenni az a bizonyos hittel és szeretettel teli többlet. Ez az apostol által említett többlet ismeret, a gnózis és ez a mindent felülmúló szeretet, az agape. Olyan látásmód, amiben dolgaink ártékelődnek, és minden más összefüggésbe kerülhet.

A közelmúltban hallhattam egy fórum-beszélgetésen *Röhrig Géza* író-színészt, aki a legjobb idegen nyelvű film kategóriájában idén Oscar-díjat nyert magyar alkotás *A Saul fia* című film főszerepét játszotta. A film egészen újszerű filmes eszközökkel és látásmóddal beszél el a Holokauszt tragédiáját. Egy Sonderkommandós férfi szemszögén keresztül, aki a pusztulás sodró és zavaros képei között saját apaságát egy halott fiú végtisztességének megadásában ismeri fel. Ő Saul, a beszorított, embertelen peremhelyzet nyomorában, akiben mégis feléled valami emberséges, minden ismeret felülmúló szabadság és életszeretet.

Amikor a New Yorkban élő *Röhrig Géza*t felhívta a rendező, a színész egy történetet mondott el a castinghoz. A harmadik festőről. Ami – akár így is érthetjük – a belső ember látásáról, látásmódjáról és az ismeret/tudás, szeretet különbségéről szóló különleges tanmese.

Az öreg király uralkodása vége felé jár. Sok dicső tettet hajtott már végre, mélységek és magasságok között zajlott hosszú uralma. Egy nyomasztó feladat mégis terheli még. A trónterem magányában körül néz és ősei dicső portréi néznek rá vissza a falról. Érzí, hogy mégsem mehet el ebből a világból úgy, hogy nem festeti meg a maga portréját is. Ezért kihirdeteti birodalmában, hogy az a festő, aki méltó portrét fest róla egy zsák aranyat kap. Ám aki rosszul végzi feladatát, tömlöcbe kerül.

Sok festőt lázba hoz a hír, azonban akad egy roppant nehézség is. Az öreg királyról köztudott, hogy fél szemére megvakult és egykor szép termetét eltorzítja hajlott háta és púpja.

Hogyan lehet róla így a dicső elődök-höz méltó portrét festeni?

Az első festő, aki jelentkezik, bemegy a királyhoz, felállítja állványát, kifeszíti a vásznat és napokon át festi az ágya szélén modellt ülő királyt. Majd amikor végre elkészül, fellebbenti a kész műről a leplet, hogy bemutassa a királynak. A király nézi, majd elkomorodik az arca és felkiált: tömlöcbe vele!

A festményen egy ifjú dalia néz vissza rá, aki ragyogó szemű, ereje teljében lévő uralkodó, büszke tartással. Hazug látszata annak, aki valaha lehetett a király.

A második festő, aki vállalkozik, hogy megfesse a királyi portrét, már hallja, hogy nem felel meg a királynak, ha túlságosan idealizált kép készül róla.

Bemegy ő is a királyhoz, felállítja állványát, kifeszíti a vásznat és napokon át festi az ágya szélén modellt ülő királyt. Majd amikor végre elkészül, fellebbenti a kész műről a leplet, hogy bemutassa a

királynak. A király nézi, elképed, majd elkomorodik az arca és felkiált: tömlöcbe vele is!

A képről egy megroppant öregember néz vissza rá, akin hiába van ott a korona, fél szemére vak, és púpja rettenetesen éktelenkedik. Kíméletlenül mutatja be a valóságot.

Elterjed a híre, hogy nem lehet megfelelni az öreg királynak, ha idealizált kép készül róla az sem jó, ha pedig pontosan olyan, ahogyan kinéz az sem felel meg.

El is fogynak a vállalkozó festők, akiket a zsák arany oly nagy számban motívált.

És akkor feltűnik egy füttyüresző vándorfestő, aki hallja, hogy még áll az ajánlat, portrét kell festeni a királyról.

Bemegy ő is a királyhoz, felállítja állványát, kifeszíti a vásznat és napokon át festi az ágya szélén modellt ülő királyt. Majd amikor végre elkészül, fellebbenti a kész műről a leplet, hogy bemutassa a királynak. A király nézi, nézi, majd elmosolyodik és átszellemült arccal int a szolgáinak: ide a zsák aranyat, adjátok ennek azonnal ennek a festőnek!

A harmadik festő úgy festette le a királyt, mint egy fél térdre ereszkedett szarvas vadászt. Akinek kinyújtott bal karja, amint a fegyvert tartja kiegyenesíti a hátát, hogy púpja egyáltalán ne legyen feltűnő. Tekintetén amint céloz és egyik szemét lehunyja nem látszik a vak szeme. Az előző kettő festő megszipítette, vagy meghamisította a képet. A harmadik leleményes volt.

A művészet leleménye, de a szeretet, a hit leleménye is ilyen. A mélység dimenziót nyitogató, az ismereten túl az ember méltóságát megtartó csoda.

Egyedül a szeretet képes életünket, annak minden tartozékát így láttatni – még a szenvedéssel teli, nehéz sorsfordulókat jelentő emberi drámát is – valahogy így, a harmadik festő szemszögén át. Ki ne tudna felsorolni ma is a kihívásokat helyi és globális szinten, amik kérdések elé állítanak és feszültséggel töltenek el. Hogy lehet mindeközben mégis előbbre haladni a belső ember látásán keresztül az ismeretben, és az ismeretet is felülmúló szeretetben, amiben a mélység isteni dimenziói megnyílnak...

Ma ezen az apostoli igén keresztül bepillanthattunk ebbe a szédítő valóságba, amiben „szélesség és hosszúság, magasság és mélység” tárulkozik fel. Hogy mi magunk is megismerjük „Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét”, és valóban eljussunk e szeretet révén „Isten mindent átfogó teljességére”.

Adja Isten, hogy Pünkösöd előtt mi is a térdre hulló apostol mellett találjuk magunkat. A rólunk festett tróntermi képpel együtt, talán fél térdre ereszkedve. Közben mosollyal az arcunkon az Istent magasztaljuk.

Imádkozzunk:

Köszönjük Urunk, hogy Atyai szíved szeretetével kíséred lépteinket. Trostbergben és Budapesten is.

Áldott légy Jézusunk, hogy otthonoddá teszed szívünket!

Kérünk, erősítsd Lelkessel a köteléket közöttünk, hogy egyházadban, gyülekezeteinkben a benned feltáruló szeretet teljességéből merítsünk naponta erőt.

Köss össze bennünket – Atya, Fiú, Szentlélek Isten – és adj távlatot életünknek a Te szeretetedben!

Ámen.

Aradi György

Testvérgyülekezeti találkozó

2016. április 8-án a Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközség meghívására Magyarországra érkezett az Egyházközség svédországi testvérgyülekezetének két képviselője, *Thomas Wärfman* és *Katarina Wändahl*. A Norrköpingből érkező lelkészek *Aradi György* parókus lelkész és *dr. Bartha Tibor*, a gyülekezet felügyelője közvetítésének köszönhetően találkoztak *Vattamány Zsolt* polgármesterrel. A találkozón *Nagy András Csaba* töltötte be a svéd tolmács szerepét.

A kellemes hangulatú beszélgetés során természetesen szóba kerültek a két ország kulturális és történelmi sajátosságai, eltérő geopolitikai helyzete és Európában betöltött szerepe, valamint Norrköpping és Erzsébetváros főbb jellemzői.

A felek érintették a helyi igazgatási szervek és egyházközségek együttműködésének formáit és lehetőségeit Svédországban és Magyarországon, különös

tekintettel a reformáció jövő évben esedékes 500. évfordulójára. A kiemelkedően jelentős egyháztörténelmi évforduló mellett a világi ügyekben való szerepvállalás sem szorulhat háttérbe: a legaktuálisabb példa a menekültkérdés kezelése kapcsán folytatott egyházi munka, melynek keretében a Svédországba érkező tömegek elhelyezésében és ellátásában jelentős szerep hárul az ottani egyházközségekre.

A vendégek kiemelték, hogy a svéd embereket hagyományosan jellemző befogadó és toleráns szemlélet jegyében maguk is igyekeznek mindent megtenni, hogy élhető körülményeket biztosítsanak a háború sújtotta országból érkezőknek.

Aradi György lelkész elmondta, hogy vendéglátóként igyekeznek minél tartalmasabbá tenni Wändahl és Wärfman lelkészek budapesti látogatását, melynek során kirándulást szerveznek Vác barokk belvárosába, részt vesznek a Pesti Vigadó

egyik koncertjén és megismerkednek Erzsébetváros nevezetességeivel.

A kétnapos találkozó zárásaként, Jó Pásztor vasárnapján istentisztelet keretében kerül aláírásra a testvérgyülekezeti megállapodás.

A Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközség és a norrköpingi gyülekezet

közi sokoldalú kapcsolat fejlődésének egyik potenciális iránya lehet az együttműködés világi területen történő bővítése Erzsébetváros és Norrköpping városa között, melynek részleteiről az érintett egyházközségek bevonásával további tárgyalások várhatók.

Gyülekezeti hittantábor

2016. június 19-25. • Csákvár, Evangélikus Gyerektábor

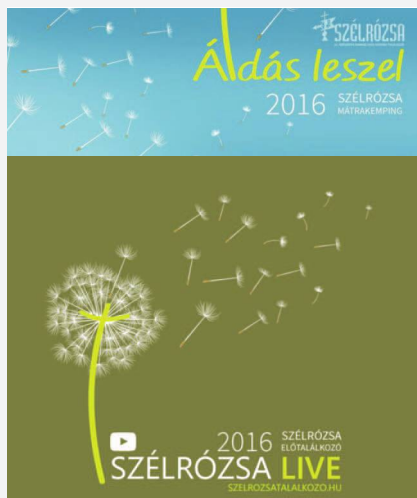
Szeretettel várunk minden érdeklődőt alsós gyerektáborunkba, melyet idén a Deák téri gyülekezettel közösen szervezünk és hirdetünk meg. Hagyományos tábori programjaink mellett (kézműveskedés, kirándulás, akadályverseny, tábortűz, ki mit tud) az idei évben a tanítványságra való elhívást, a bukások és felemeltetések útját fogjuk végigjárni Péter alakján keresztül.

A tábor díja: 10 000 forint, mely összeg tartalmazza a szállás, a napi háromszori étkezés és a heti programok árát

Jelentkezés: Durst Mónika hitoktatónál (20 824 5355)
Simon Attila hitoktatónál (20 824 3468)

Jelentkezési határidő: május 1., vasárnap

11. alkalommal kerül megrendezésre a Szelrozsza Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó. Az idei esztendőben **július 27-31.** között Mátrafürednél található **Mátra kem-ping** 530 m magasan fekvő területén lehet majd faházakban vagy sátrakban lakni, kisebb vagy nagyobb színpadoknál, sátrakban a programokat hallgatni, és persze találkozni másokkal, ismerősökkel és ismeretlenekkel.

A programról, a helyszínről, a részvételi díjakról fokozatosan gyarapodó információk találhatóak az esemény hivatalos oldalán:

<http://szelrozsatalalkozo.hu>

Lelkész szentelésre készülünk, 2016. június 18-án de 11 órakor!

Először. Emlékszem, amikor először jöttem a fasori gyülekezetbe. Emlékszem, amikor először ültem az orgonapadon, amikor először hirdettem igét. Emlékszem, amikor először álltam a faszószékén, és az oltár előtt. Most ismét egy „először-dolog” fog következni, amire emlékezni fogok. Mert az én először-élményeimet a gyülekezet imádsága tette másodszorrá és harmadszorrá. Ezért pedig különösen hálás vagyok a fasori gyülekezetnek. Innen indulok most el egész életem át tartó különleges utamra.

16
június
18

Hajdich-Szmola Patrik lelkésszé szentelése

Szeretettel meghívom Önt és kedves családját ünnepi istentiszteletünkre, amelyen lelkésszé szentelünk.

Az ordináció szolgálatát végzik:

dr. Szabó Lajos **Gáncs Péter** **Aradi György**
 rektor püspök lelkész

Az ordináció időpontja és helyszíne:

2016. június 18. (szombat) 11 óra

Budapest-Fasori evangélikus templom,
1071. Budapest, Városligeti fasor 17.

„Akkor állandóan énelek nevedről, napoként teljesítem,
amit megfogadtam.” (Zsolt 61,9)

Elérhetőségek:
hajdichpatrik@gmail.com
06-(20)-620-2820

2016 július 7-10.

Ti vagytok

a föld sója

KÖZÉP-EURÓPAI KERESZTÉNY TALÁLKOZÓ
BUDAPEST

A Közép-Európai Keresztény Találkozó hat nemzet egyházainak találkozásából jött létre, amelyet a régió különböző városaiban minden második, illetve harmadik évben rendeznek meg. Görlitz, Prága, Pozsony, Drezda és Boroszló után 2016-ban Budapest ad otthont a találkozóknak.

A 2016-os találkozó mottója:
„Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13).

A találkozóra 3-4000 résztvevőt várnak a szervezők, köztük mintegy 5-600 fiatallal.

A rendezvény
központi helyszíne: a Tüskecsarnok,
időpontja: július 7–10.

<http://foldsojatalalkozo.hu/>

fórum

istentisztelet

előadás táncház kórus

koncert workshop

www.foldsojatalalkozo.hu

Sopron, augusztus 28.

Kedves Testvérek!

Új szolgálatom helyén, a soproni gyülekezetben augusztus 28-án vasárnap 10 órakor kezdődő istentiszteleten iktat be a soproni parókus lelkészi állásba **Mesterházy Balázs** esperes úr.

Az elmúlt évek sok közös élménye és emléke támogatólag indít engem egy új városba, új gyülekezetbe. Ezt a támogatást erősítené meg bennem, ha beiktatási istentiszteletemen sokan ott tudnának lenni a fasori gyülekezetből is. Ezért szeretettel meghívom a gyülekezet tagjait, kicsiket és nagyokat, fiatalokat és idősebbeket, hogy jöjjenek el erre a nyár végi istentiszteletre Sopronba! Az istentisztelet után közös ebédre marad majd együtt a gyülekezet, amelyre szintén szeretettel várok mindenkit. Isten gazdag áldását kívánom ezután is a fasori gyülekezetre!

Szeretettel:

Pelikán András

MEGHÍVÓ

A Budapest-Fasori Evangélikus
Egyházközség

BEMUTATJA

EX LIBRIS

Brittich Erzsébet

Kiállítása

2016. június 29.

18 óra

Evangélikus Gyülekezeti
terem

Budapest, Damjanich utca 28/B

Megnyitó beszédet mond: Vasné dr. Tóth Kornélia Zene: Brül Ede - nagybőgő

www.facebook.com/bpfasor

Az Ars Sacra Fesztiválhoz

csatlakozunk tanévnyitó
istentiszteletünkkel

Veni Sancte:

2016. szeptember 18. 11.00

Szeretettel várjuk erre az alkalomra
az új tanévet kezdő diákokat és
pedagógusokat.

Inventio con Spirito

GYEREK INVENTIO EST

a fasori evangélikus gyülekezeti teremben
(Damjanich utca 28/b)

2016. június 14., du. 5 óra

Fellépnek Mayer Erika zongoratanár növendékei
és kamarazenei sorozatunk baráti körének legifjabb nemzedéke.

Belépés díjtalan! Adományokat szeretettel fogadunk!

ADOMÁNYGYŰJTÉS ROZETTA FELÚJÍTÁSÁRA

Tisztelt jókedvű Adakozó!

A jókedvű adakozót szereti az Isten. 2Kor 9,7

110 éves fasori evangélikus templomunk főbejárata fölött látható, a Városligeti fasorra néző főhomlokzat összképét meghatározó 5 méteres átmérőjű gótikus rozetta, melynek színes ólomüvege Róth Miksa műhelyében készült 1905-ben. Azóta átfogó felújítása nem volt. Ha a történelmi sorsfordulók megkímélték volna, akkor is időszerű lenne felújítása. Jelenlegi kritikus állapotában azonban szerepet játszott többek között az a második világháborús légnyomás, aminek következtében deformálódott. Több részleges javítás nyomán tavaly figyelmeztető jelként újabb üvegdarabok mozdultak ki helyükről.

Az egyházközség presbitériumának döntése alapján a felkért szakértő restaurátor *Molnár Gabriella* elkészítette a restaurálási elődokumentációt (2016. február 22.). Ebből kitűnik, hogy a helyenként kihalmozott, instabil ólomszerkezetű, több ponton törött, kopott és szennyezett felületű ólomüveg felújítása időszerű.

Az üvegfelület szakszerű restaurálása 5,3 millió forint költséggel jár, továbbá az állványozási, az orgona szakszerű lebontásával és visszaállításával járó, valamint a javasolt védőüvegezést is magába foglaló munkálatok becsült költsége 4 millió forint.

A teljes felújítás becsült összköltsége: 9,3 millió forint.

Most arra kérjük gyülekezetünk tagjait, és mindazokat, akik szeretik a Fasort, hogy anyagi lehetőségeikhez mérten segítsék a rozetta felújítás tervét.

Szeretnénk pályázati forrásokat is bevonva felkészülni a felújításra, ám széles körű összefogással lehetőségünk nyílna arra, hogy a reformáció 500 éves évfordulójára be tudjuk fejezni a rozetta teljes rekonstrukcióját (az orgona helyreállításával).

Az adományok felajánlásának módja:

- Közvetlenül a lelkészi hivatal pénztárába történő készpénzes befizetéssel
- Az egyházközség folyószámlájára történő banki átutalással

Bp-Fasori Ev. Egyházközség, **OTP: 11705008-22506573**

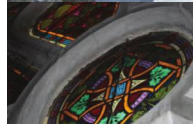
- Sárga postai csekken történő befizetéssel

Kérjük, neve mellett tüntesse fel a közleményben: **Adomány – Rozetta**

Köszönettel és szíves támogatásában bízva:

Budapest, 2016. március 1.

Az Egyházközség vezetősége

KÖSZÖNET! Adománygyűjtő felhívásunkra

**2015 októberétől 2016. május 31-ig 29 személy felajánlásából
összesen 1.362.000,-Ft folyt be. Köszönjük céladományait!**

A Budapest - Fasori Evangélikus Egyházközség családi programja

TANÉVZÁRÓ

Gyülekezeti nap

Szeretettel várunk
minden érdeklődőt!

11.00

Tanévzáró istentisztelet - Te Deum - a templomban.

Liturgia: Pelikán András

Igehirdetés: Simon Attila

12.30

Közös ebéd - a Gimnázium ebédlőjében (gulyás, süti)

13.30

Pelikán András másodlelkésztől búcsúzunk
(július 1-től Sopronban folytatja szolgálatát)

14.00

Cserkészekkel közös tájékoztató a Gimnázium dísztermében

Játékos programok a Gimnázium udvarán (hitoktatókkal)

Póni lovaglás, csapatjátékok, íjászat...

15.30

Palinta Társulat gyerekkoncertje- udvaron

Trostbergi úti beszámoló - Mikola terem

Cserkész bemutató - udvaron

16.15

Záró áldás a trostbergi almafánál

- Ebéd hozzájárulás: 500 Ft

- Udvari sportpályára váltó
sportcipőt hozni!

FASOR

- Programjaink
ingyenesen látogathatók

2016. június 12. vasárnap 11-16.30

